

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

**Strasbūrā, 2023. gada 12. jūlijā
(OR. en)**

**2018/0107 (COD)
LEX 2249**

**PE-CONS 3/1/23
REV 1**

**CYBER 9
COPEN 20
JAI 70
DROIPEN 13
ENFOPOL 34
TELECOM 15
EJUSTICE 4
MI 50
DATAPROTECT 12
CODEC 73**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,
AR KO PAREDZ SASKAŅOTUS NOTEIKUMUS PAR IZRAUDZĪTO IEDIBINĀJUMU
IZRAUDZĪŠANOS UN JURIDISKO PĀRSTĀVJU IECELŠANU ELEKTRONISKO
PIERĀDĪJUMU VĀKŠANAI KRIMINĀLPROCESĀ**

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2023/...**

(2023. gada 12. jūlijs),

**ar ko paredz saskaņotus noteikumus par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos
un juridisko pārstāvju iecelšanu elektronisko pierādījumu vākšanai kriminālprocesā**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. un 62. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ OV C 367, 10.10.2018., 88. lpp.

² Eiropas Parlamenta 2023. gada 13. jūnija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2023. gada 27. jūnija lēmums.

tā kā:

- (1) Tīklā balstītus pakalpojumus var sniegt no jebkuras vietas un tam nav nepieciešama fiziska infrastruktūra, telpas vai personāls valstī, kur attiecīgais pakalpojums tiek piedāvāts, nedz iekšējā tirgū kā tādā. Tā rezultātā var būt sarežģīti piemērot un izpildīt pienākumus, kas paredzēti valstu un Savienības tiesību aktos, kuri piemērojami attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši pienākumu izpildīt tiesu iestādes rīkojumu vai lēmumu. Tas īpaši attiecas uz krimināltiesībām — jomu, kurā dalībvalstu iestādes saskaras ar sarežģījumiem, izsniedzot, ievērojot un izpildot lēmumus, jo īpaši gadījumos, kad attiecīgos pakalpojumus sniedz no vietas, kas atrodas ārpus to teritorijas. Ņemot to vērā, dalībvalstis ir veikušas dažādus atšķirīgus pasākumus, lai efektīvāk piemērotu un izpildītu savus tiesību aktus. Tas ietver pasākumus, kas attiecas uz vēršanos pie pakalpojumu sniedzējiem, lai iegūtu elektroniskus pierādījumus, kuriem ir nozīme kriminālprocesā. Šim nolūkam dažas dalībvalstis ir pieņēmušas vai apsver iespēju pieņemt tiesību aktus, ar ko paredz obligātu juridisko pārstāvību savā teritorijā vairākiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus to teritorijā. Šādas prasības rada šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai iekšējā tirgū.

- (2) Pastāv risks, ka, nepastāvot Savienības mēroga pieejas, dalībvalstis centīsies novērst pastāvošos trūkumus, kas saistīti ar elektronisko pierādījumu vākšanu kriminālprocesā, piemērojot atšķirīgus valstu pienākumus. Šādi atšķirīgi valstu pienākumi radīs šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai iekšējā tirgū.
- (3) Tas, ka nav Savienības mēroga pieejas, rada juridisko nenoteiktību, kas ietekmē gan pakalpojumu sniedzējus, gan valstu iestādes. Tiek piemēroti atšķirīgi un, iespējams, pretrunīgi pienākumi attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir iedibināti vai piedāvā pakalpojumus dažādās dalībvalstīs, tādējādi pārkāpumu gadījumā šādi pakalpojumu sniedzēji ir pakļauti atšķirīgiem sodiem. Šādas atšķirības kriminālprocesa regulējumā, visticamāk, turpinās pieaugt, jo palielinās komunikācijas un informācijas sabiedrības pakalpojumu nozīme mūsu ikdienas dzīvē un mūsu sabiedrībā. Šādas atšķirības ir šķērslis ne vien pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, bet arī rada problēmas Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidei un pareizai darbībai.

- (4) Lai novērstu atšķirības tiesiskajā regulējumā un nodrošinātu, ka uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū, tiek piemēroti vienādi vai līdzīgi pienākumi, Savienība ir pieņēmusi virkni tiesību aktu saistītās jomās, piemēram, par datu aizsardzību, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK². Lai uzlabotu datu subjektu aizsardzību, Regulas (ES) 2016/679 noteikumi paredz pārziņiem un apstrādātājiem, kas nav iedibināti Savienībā, bet piedāvā preces un pakalpojumus datu subjektiem Savienībā, iecelt juridisko pārstāvi vai veikt datu subjektu uzvedības novērošanu, ciktāl viņu uzvedība notiek Savienībā, izņemot, ja datu apstrāde ir neregulāra, neietver īpašu kategoriju personas datu apstrādi plašā mērogā vai personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrādi un ja ir maz ticams, ka tā radīs risku fizisku personu tiesībām un brīvībām, ņemot vērā apstrādes raksturu, kontekstu, apmēru un nolūkus, vai ja pārzinis vai apstrādātājs ir publiska iestāde vai struktūra.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

- (5) Ieviešot saskaņotus noteikumus attiecībā uz noteiktu pakalpojumu sniedzēju izraudzītu iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju Savienībā iecelšanu, lai saņemtu, ievērotu un izpildītu lēmumus un rīkojumus, ko izdevušas kompetentās iestādes dalībvalstīs ar mērķi iegūt elektroniskos pierādījumus kriminālprocesā, būtu iespējams novērst pakalpojumu sniegšanas brīvībai pastāvošos šķēršļus, kā arī būtu novērsta turpmāka atšķirīgu valstu pieeju piemērošana šajā sakarā. Tādēļ būtu jāizveido līdzvērtīgi konkurences apstākļi pakalpojumu sniedzējiem. Atkarībā no tā, vai pakalpojumu sniedzēji ir vai nav iedibināti Savienībā, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji izraugās izraudzīto iedibinājumu vai iecel juridisko pārstāvi. Minētajiem saskaņotajiem noteikumiem par izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu nebūtu jāietekmē pakalpojumu sniedzēju pienākumi, kuri tiem paredzēti ar citiem Savienības tiesību aktiem. Turklāt būtu jāveicina efektīvāka krimināltiesiskā aizsardzība Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

- (6) Šajā direktīvā paredzētie izraudzītie iedibinājumi un juridiskie pārstāvji būtu adresāti lēmumiem un rīkojumiem, kas izdoti ar mērķi iegūt elektroniskos pierādījumus, balstoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/...¹⁺, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/41/ES² un Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību³, tostarp, ja minētos lēmumus un rīkojumus nosūta sertifikāta veidā.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/... (... gada ...) par Eiropas e-pierādījumu sniegšanas rīkojumiem un Eiropas e-pierādījumu saglabāšanas rīkojumiem e-pierādījumu gūšanai krimināllietās un brīvības atņemšanas sodu izpildei pēc kriminālprocesa (OV L ...).
⁺ OV: lūgums ievietot tekstā dokumentā PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) ietvertās regulas numuru un datumu un ievietot minētās regulas numuru, datumu un OV atsauci zemsvītras piezīmē.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

³ Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību (OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.), un tās protokols (OV C 326, 21.11.2001., 2. lpp.).

Vēršanās pie izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja būtu jāveic saskaņā ar procedūrām, kas noteiktas instrumentos un tiesību aktos, kurus piemēro tiesvedībai, tostarp gadījumos, kad pārrobežu situācijās instrumenti ļauj rīkojumus izsniegt tieši izraudzītajam iedibinājumam vai pakalpojumu sniedzēja juridiskajam pārstāvim, vai ja to pamatā ir kompetento tiesu iestāžu sadarbība. Tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā ir iedibināts izraudzītais iedibinājums vai kurā rezidē juridiskais pārstāvis, būtu jārīkojas saskaņā ar to uzdevumiem, kas tām ir noteikti attiecīgajā instrumentā, ja ir paredzēta to iesaistīšanās. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai lēmumus un rīkojumus, kas, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, izdoti elektronisko pierādījumu vākšanas nolūkā, adresēt fiziskai vai juridiskai personai, kas darbojas to teritorijā kā pakalpojumu sniedzēja juridiskais pārstāvis vai izraudzītais iedibinājums.

- (7) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pienākums izraudzīties vismaz vienu izraudzīto iedibinājumu vai iecelt vismaz vienu juridisko pārstāvi stājas spēkā līdz ... [36 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pakalpojumu sniedzējiem, kuri ... [30 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] piedāvā pakalpojumus Savienībā, un ka tie pakalpojumu sniedzēji, kuri sāks piedāvāt pakalpojumus Savienībā pēc minētā datuma, izraugās vismaz vienu izraudzīto iedibinājumu vai iecel vismaz vienu juridisko pārstāvi sešu mēnešu laikā no dienas, kad tie sāk piedāvāt pakalpojumus Savienībā. Neskarot datu aizsardzības pasākumus, šāds izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis varētu būt kopīgs vairākiem pakalpojumu sniedzējiem, jo īpaši tādiem pakalpojumu sniedzējiem, kas ir mazie vai vidējie uzņēmumi.

- (8) Pienākumam izraudzīties izraudzīto iedibinājumu vai iecelt juridisko pārstāvi būtu jāattiecas uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, proti, vienā vai vairākās dalībvalstīs. Šī direktīva nebūtu jāpiemēro situācijās, kad pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts kādā dalībvalstī un piedāvā pakalpojumus tikai šīs dalībvalsts teritorijā.
- (9) Nolūkā veikt elektronisko pierādījumu vākšanu kriminālprocesā dalībvalstīm būtu jāspēj turpināt vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir iedibināti to teritorijā, situācijās, kad iesaistīta tikai šī viena valsts, saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un to attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Neatkarīgi no iespējām, kas pašlaik paredzētas valsts tiesību aktos, lai vērstos pie pakalpojumu sniedzējiem savā teritorijā, dalībvalstīm nevajadzētu apiet šīs direktīvas vai Regulas (ES) 2023/...⁺ pamatā esošos principus.
- (10) Lai noteiktu, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā, ir jāizvērtē, vai pakalpojumu sniedzējs ļauj fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot savus pakalpojumus. Taču tiešsaistes saskarnes pieejamība Savienībā pati par sevi vien (piemēram, pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka tīmekļa vietnes vai e-pasta adreses un citas kontaktinformācijas pieejamība) nebūtu jāuzskata par pietiekamu, lai noteiktu, ka pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā šīs direktīvas nozīmē.

⁺ OV: lūgums ievietot dokumentā PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) ietvertās regulas numuru.

- (11) Lai noteiktu, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus Savienībā, papildus izvērtējumam, vai pakalpojumu sniedzējs ļauj fiziskām vai juridiskām personām vienā vai vairākās dalībvalstīs izmantot savus pakalpojumus, ir jānoskaidro, vai pastāv būtiska saistība ar Savienību. Būtu jāuzskata, ka šāda būtiska saikne ar Savienību pastāv, ja pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts Savienībā. Ja šāda iedibinājuma nav, kritērijs par būtisku saikni būtu jābalsta uz konkrētiem faktiskiem kritērijiem, piemēram, uz ievērojamu lietotāju skaitu vienā vai vairākās dalībvalstīs vai uz to, ka darbības vērstas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm. Darbību vēršana uz vienu vai vairākām dalībvalstīm būtu jānosaka, pamatojoties uz visiem attiecīgajiem apstākļiem, tostarp tādiem faktoriem kā minētajā dalībvalstī parasti lietotā valoda vai valūta vai iespēja tajā pasūtīt preces vai pakalpojumus.

Par darbību vēršanu uz kādu dalībvalsti varētu norādīt arī lietojumprogrammas (“lietotnes”) pieejamība attiecīgās valsts lietotņu veikalā, reklamēšanās vietējā līmenī vai reklamēšanās attiecīgajā dalībvalstī parasti izmatotajā valodā, vai tas, kā tiek pārvaldītas attiecības ar klientiem, piemēram, nodrošinot klientu apkalpošanu valodā, kāda parasti tiek izmantota minētajā dalībvalstī. Ir jāuzskata, ka būtiska saikne pastāv arī tad, ja pakalpojumu sniedzējs vērš savas darbības uz vienu vai vairākām dalībvalstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1215/2012¹. No otras puses pakalpojumu sniegšana tikai nolūkā nodrošināt atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/302² noteiktajam diskriminācijas aizliegumam nebūtu jāuzskata par darbību virzīšanu vai vēršanu uz konkrētu teritoriju Savienībā, ja vien tam nav papildu iemeslu. Tie paši apsvērumi būtu jāpiemēro, nosakot, vai pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus dalībvalstī.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/302 (2018. gada 28. februāris), ar ko novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citus diskriminācijas veidus iekšējā tirgū klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L 60 I, 2.3.2018., 1. lpp.).

(12) Dalībvalstu savstarpējām attiecībām, iegūstot pierādījumus kriminālprocesā, ir piemērojami dažādi instrumenti, kas ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību V sadaļas 4. nodaļas darbības jomā. Ņemot vērā mainīgo ģeometriju, kas pastāv Savienības brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, ir jānodrošina, ka šī direktīva neveicina jaunu atšķirību vai šķēršļu rašanos pakalpojumu sniegšanai iekšējā tirgū, lai ļautu pakalpojumu sniedzējiem, kas piedāvā pakalpojumus dalībvalstu teritorijā, izraudzīties izraudzītos iedibinājumus vai iecelt juridiskos pārstāvjus dalībvalstīs, kas nepedalās attiecīgajos juridiskajos instrumentos. Tāpēc dalībvalstī, kas piedalās attiecīgajos Savienības juridiskajos instrumentos, būtu jāizraugās vai jāieceļ vismaz viens izraudzītais iedibinājums vai juridiskais pārstāvis, lai nepieļautu, ka varētu vājināties šajā direktīvā paredzētās izraudzīšanās vai iecelšanas efektivitāte, un lai izmantotu sinerģiju, ko nodrošina tāda izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja esamība, kurš saņem, ievēro un izpilda lēmumus un rīkojumus, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, tostarp atbilstīgi Regulai (ES) 2023/...⁺, Direktīvai 2014/41/ES un Konvencijai par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību. Turklāt, izraugoties izraudzīto iedibinājumu vai ieceļot juridisko pārstāvi, kuru varētu izmantot arī, lai nodrošinātu atbilstību valstu juridiskajiem pienākumiem, būtu iespējams gūt labumu no sinerģijas, ko nodrošina skaidrs piekļuves punkts, pie kā vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem ar mērķi iegūt pierādījumus kriminālprocesā.

⁺ OV: lūgums ievietot dokumentā PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) ietvertās regulas numuru.

- (13) Pakalpojumu sniedzējiem būtu jāspēj brīvi izvēlēties, kurā dalībvalstī tie izraugās savu izraudzīto iedibinājumu vai attiecīgā gadījumā iecel savu juridisko pārstāvi un dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai ierobežot šo izvēles brīvību, piemēram, uzliekot pienākumu izraudzīties izraudzīto iedibinājumu vai iecelt juridisko pārstāvi savā teritorijā. Taču šajā direktīvā vajadzētu paredzēt arī noteiktus ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju minēto izvēles brīvību, jo īpaši attiecībā uz faktu, ka izraudzītajam iedibinājumam vajadzētu būt iedibinātam vai attiecīgā gadījumā juridiskajam pārstāvim vajadzētu rezidēt dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs sniedz pakalpojumus vai ir iedibināts, kā arī būtu jāparedz pienākums izraudzīties izraudzīto iedibinājumu vai iecelt juridisko pārstāvi vienā no dalībvalstīm, kas piedalās juridiskā instrumentā, kas minēts šajā direktīvā. Juridiskā pārstāvja iecelšana kā tāda nebūtu jāuzskata par faktu, ka pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts.

- (14) Pakalpojumu sniedzēji, kuri ir visnozīmīgākie pierādījumu iegūšanā kriminālprocesos, ir elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji un noteikti informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, kuri sekmē mijiedarbību starp lietotājiem. Tāpēc šai direktīvai būtu jāattiecas uz abām grupām. Elektronisko sakaru pakalpojumi ir definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/1972¹ un tie ietver starppersonu sakaru pakalpojumus, piemēram, IP balss pārraides, tūlītējās ziņapmaiņas un e-pasta pakalpojumus. Šī direktīva būtu jāpiemēro arī informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535² nozīmē, kuri nav uzskatāmi par elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem, bet kuri piedāvā saviem lietotājiem iespēju sazināties savā starpā vai piedāvā saviem lietotājiem pakalpojumus, ko var izmantot, lai to uzdevumā glabātu vai citādi apstrādātu datus. Tas būtu saskaņā ar Eiropas Padomes Konvencijā par kibernetizāciju (ETS Nr. 185), kas noslēgta Budapeštā 2001. gada 23. novembrī, saukta arī par Budapeštas konvenciju, lietotājiem termiņiem. Datu apstrāde būtu jāsaprot tehniskā nozīmē, proti, kā datu radīšana vai manipulācijas ar tiem, t. i., kā tehniskas darbības, kuru nolūks ir radīt vai pārveidot datus, izmantojot datoru datu apstrādes jaudu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV L 321, 17.12.2018., 36. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

To pakalpojumu sniedzēju kategorijās, uz kuriem attiecas šī direktīva, būtu jāiekļauj, piemēram, tiešsaistes tirdzniecības vietas, kas patērētājiem un uzņēmumiem nodrošina iespēju sazināties savā starpā un citus mitināšanas pakalpojumus, tostarp tad, ja pakalpojumu sniedz, izmantojot mākoņdatošanu, kā arī tiešsaistes spēļu platformas un tiešsaistes azartspēļu platformas. Ja informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs nenodrošina saviem lietotājiem iespēju sazināties savā starpā, bet nodrošina šādu saziņas iespēju tikai ar pakalpojumu sniedzēju, vai nenodrošina iespēju glabāt vai citādi apstrādāt datus, vai ja datu glabāšana nav lietotājiem sniegtā pakalpojuma pamatelements, kas ir būtiska daļa, piemēram, juridiskie, arhitektūras inženierijas un grāmatvedības pakalpojumi, kas tiek sniegti tiešsaistē attālināti, tam nebūtu jāietilpst šajā direktīvā noteiktās “pakalpojumu sniedzēja” definīcijas darbības jomā, pat ja minētā pakalpojumu sniedzēja sniegtie pakalpojumi ir informācijas sabiedrības pakalpojumi Direktīvas (ES) 2015/1535 nozīmē.

- (15) Attiecībā uz tādu akтору identificēšanu, kuri ir atbildīgi par ļaunprātīgām vai apdraudētām tīmekļa vietnēm, īpaši svarīgi ir pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz ar nosaukumu un numuru piešķiršanu saistītus interneta infrastruktūras pakalpojumus, piemēram, domēnu nosaukumu reģistri un reģistratori un privātuma un starpniekservera pakalpojumu sniedzēji vai reģionālie interneta reģistri interneta protokola (“IP”) adresēm. Viņu rīcībā ir dati, kuri varētu nodrošināt iespēju identificēt personu vai struktūru, kas atbildīga par kriminālnoziedzīgā izmantoto tīmekļa vietni, vai noziedzīgas darbības rezultātā cietušu personu.

- (16) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kuri ir iedibināti vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, piešķir saviem izraudzītajiem iedibinājumiem un juridiskajiem pārstāvjiem nepieciešamās pilnvaras un līdzekļus, lai tie varētu izpildīt šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no jebkuras dalībvalsts. Dalībvalstīm arī būtu jāpārliecinās, ka izraudzītie iedibinājumi vai juridiskie pārstāvji, kas iedibināti vai rezidē to teritorijā, ir saņēmuši no pakalpojumu sniedzējiem vajadzīgās pilnvaras un līdzekļus, lai tie varētu izpildīt šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no jebkuras dalībvalsts, un ka, saņemot šādus lēmumus un rīkojumus, tie sadarbojas ar kompetentajām iestādēm saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu. Šādu pasākumu neesamībai vai trūkumiem minētajos pasākumos nebūtu jākalpo par attaisnojumu šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošu lēmumu vai rīkojumu neizpildei.

Turklāt pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu būt iespējai attaisnot savu pienākumu neizpildi, kuri izriet no piemērojamā tiesiskā regulējuma, saņemot šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus vai rīkojumus, aizbildinoties ar iekšējo procedūru neesamību vai neefektivitāti, jo viņi paši ir atbildīgi par nepieciešamo līdzekļu un pilnvaru nodrošināšanu, lai garantētu šādu lēmumu un rīkojumu izpildi. Izraudzītajiem iedibinājumiem vai juridiskajiem pārstāvjiem arī nevajadzētu būt iespējai attaisnot šādu neizpildi, piemēram, apgalvojot, ka tie nav pilnvaroti sniegt datus. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gan izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi, gan pakalpojumu sniedzēju var saukt pie solidāras atbildības, ja tas, saņemot šīs direktīvas darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, nepilda pienākumus, kas izriet no piemērojamā tiesiskā regulējuma, tā, ka katram no tiem var uzlikt sodus, kad jebkurš no tiem nepilda pienākumus. Proti, pakalpojumu sniedzējam vai izraudzītajam iedibinājumam, vai attiecīgā gadījumā juridiskajam pārstāvim nevajadzētu būt iespējai attaisnot minēto pienākumu neizpildi ar to, ka trūkst atbilstīgu iekšējo procedūru starp pakalpojumu sniedzēju un izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi. Solidārā atbildība nebūtu jāpiemēro par tādām attiecīgi vai nu pakalpojumu sniedzēja, vai izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja darbībām vai bezdarbību, kas ir noziedzīgs nodarījums dalībvalstī, kura uzliek sodu.

- (17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka katrs pakalpojumu sniedzējs, kurš ir iedibināts vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, rakstiski paziņo dalībvalsts, kurā iedibināts to izraudzītais iedibinājums vai rezidē to juridiskais pārstāvis, centrālajai iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar šo direktīvu, minētā izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja kontaktinformāciju, kā arī jebkādas izmaiņas tajā. Paziņojumā būtu jāsniedz arī informācija par valodām, kurās var vērsties pie izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja, un tām būtu jāietver viena vai vairākas no oficiālajām valodām, kā noteikts tās dalībvalsts valsts tiesību aktos, kurā ir iedibināts izraudzītais iedibinājums vai rezidē juridiskais pārstāvis, bet tajā var ietvert arī citas Savienības oficiālās valodas, piemēram, tās dalībvalsts valodu, kurā atrodas to galvenā mītne. Ja pakalpojumu sniedzējs izraugās vairākus izraudzītos iedibinājumus vai iecel vairākus juridiskos pārstāvjus saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecībā uz katru izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi šādi pakalpojumu sniedzēji norāda precīzu teritoriālo darbības jomu, kam tas ir izraudzīts vai iecelts. Būtu jāaptver visu to dalībvalstu teritorija, kuras piedalās šīs direktīvas darbības jomā esošajos instrumentos. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to attiecīgās kompetentās iestādes visus savus lēmumus un rīkojumus saskaņā ar šo direktīvu adresē pakalpojumu sniedzēja norādītajam izraudzītajam iedibinājumam vai juridiskajam pārstāvim.
- Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka informācija, kas tām paziņota saskaņā ar šo direktīvu, ir publiski pieejama īpašā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla krimināllietās tīmekļa vietnē, lai atvieglotu koordināciju starp dalībvalstīm un to, ka citas dalībvalsts iestādes vēršas pie izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šī informācija tiek regulāri atjaunināta. Vajadzētu būt arī iespējai informāciju izplatīt tālāk, lai kompetentajām iestādēm atvieglotu piekļuvi minētajai informācijai, piemēram, izmantojot īpašas iekštīkla vietnes vai forumus un platformas.

- (18) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētajiem sodiem vajadzētu būt efektīviem, samērīgiem un atturošiem. Dalībvalstīm minētie noteikumi un pasākumi līdz šajā direktīvā noteiktajam datumam būtu jādara zināmi Komisijai un nekavējoties būtu jāziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē. Tāpat dalībvalstīm katru gadu būtu jāinformē Komisija par neatbilstīgiem pakalpojumu sniedzējiem, attiecīgajiem izpildes pasākumiem, kas pret tiem ir vērsti, un uzliktajiem sodiem. Sodi nekādā gadījumā nedrīkstētu novest pie pastāvīga vai īslaicīga pakalpojumu sniegšanas aizlieguma. Ja pakalpojumu sniedzējs piedāvā pakalpojumus vairākās dalībvalstīs, dalībvalstīm būtu jākoordinē savi izpildes pasākumi. Centrālajām iestādēm būtu jāveic koordinācija, lai nodrošinātu saskaņotu un samērīgu pieeju. Komisijai pēc nepieciešamības būtu jāsekmē šāda koordinēšana un tā jebkurā gadījumā būtu jāinformē par pārkāpumu gadījumiem. Šī direktīva nereglamentē līgumiskas vienošanās par uzlikto sodu finansiālo seku nodošanu vai novirzīšanu starp pakalpojumu sniedzējiem, izraudzītajiem iedibinājumiem un juridiskajiem pārstāvjiem.

- (19) Nosakot piemērotus sodus par pakalpojumu sniedzēju pārkāpumiem, kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi attiecīgie apstākļi, piemēram, pakalpojumu sniedzēja finansiālās spējas, pārkāpuma raksturs, smagums un ilgums, vai pārkāpums izdarīts ar nolūku vai nolaidības dēļ un vai pakalpojumu sniedzējs iepriekš ir saukts pie atbildības par līdzīgiem pārkāpumiem. Šajā sakarā īpaša uzmanība būtu jāpievērš mikrouzņēmumiem.
- (20) Šī direktīva neskar valstu iestāžu pilnvaras civilprocesos vai administratīvajos procesos, tostarp gadījumus, kad šādu procesu rezultātā var piemērot sodus.

- (21) Lai nodrošinātu šīs direktīvas konsekventu piemērošanu, būtu jāievieš papildu koordinācijas mehānismi starp dalībvalstīm. Šai nolūkā dalībvalstīm būtu jāizraugās viena vai vairākas centrālās iestādes, kas var sniegt citu dalībvalstu centrālajām iestādēm informāciju un palīdzību šīs direktīvas piemērošanā, jo īpaši gadījumos, kad tiek apsvērti izpildes pasākumi saskaņā ar šo direktīvu. Šim koordinācijas mehānismam būtu jānodrošina, ka attiecīgās dalībvalstis ir informētas par dalībvalsts nodomu uzsākt izpildes pasākumus. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka centrālās iestādes var sniegt cita citai jebkādu attiecīgu informāciju un palīdzību šādos apstākļos un attiecīgos gadījumos savstarpēji sadarboties. Sadarbība starp centrālām iestādēm izpildes pasākumu gadījumā varētu ietvert izpildes pasākumu koordinēšanu starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs. Šādai sadarbībai vajadzētu būt vērstai uz pozitīvu vai negatīvu kompetences konfliktu novēršanu. Izpildes pasākumu koordinēšanai centrālajām iestādēm būtu attiecīgos gadījumos jāiesaista arī Komisija. Šo iestāžu pienākuma sadarboties pastāvēšanai nevajadzētu skart dalībvalsts tiesības pašai uzlikt sodus pakalpojumu sniedzējiem, kuri nepilda šajā direktīvā paredzētos pienākumus. Centrālo iestāžu izraudzīšanās un informācijas publicēšana par tām atvieglotu pakalpojumu sniedzējiem paziņošanu par to izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja izraudzīšanu un kontaktinformāciju dalībvalstij, kurā iedibināts to izraudzītais iedibinājums vai rezidē to juridiskais pārstāvis. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāinformē Komisija par izraudzīto centrālo iestādi vai iestādēm un Komisijai būtu jāpārsūta izraudzīto centrālo iestāžu saraksts dalībvalstīm un jādara tas publiski pieejams.

- (22) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, novērst šķēršļus pakalpojumu sniegšanas brīvībai elektronisko pierādījumu iegūšanas kriminālprocesā kontekstā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, taču šādu pakalpojumu bezrobežu būtības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (23) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju¹, kas 2019. gada 6. novembrī sniedza savu atzinumu².

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

² OV C 32, 31.1.2020., 11. lpp.

- (24) Komisijai būtu jāveic šīs direktīvas izvērtējums, kam būtu jābalstās uz pieciem kritērijiem — efektivitāti, lietderīgumu, atbilstību, saskaņotību un ES pievienoto vērtību —, un minētajam izvērtējumam vajadzētu būt par pamatu iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumam. Izvērtējums būtu jāveic līdz ... [seši gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], lai varētu apkopot pietiekami daudz datu par īstenošanu praksē. Informācija būtu jāapkopo regulāri, lai varētu veikt pamatotu šīs direktīvas novērtējumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī direktīva paredz noteikumus par noteiktu pakalpojumu sniedzēju, kuri piedāvā pakalpojumus Savienībā, izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos un juridisko pārstāvju iecelšanu, lai saņemtu, ievērotu un izpildītu dalībvalstu kompetento iestāžu izdotus lēmumus un rīkojumus ar mērķi iegūt elektroniskus pierādījumus kriminālprocesā.
2. Šo direktīvu piemēro lēmumiem un rīkojumiem, kas izdoti elektronisko pierādījumu vākšanas nolūkā, pamatojoties uz Regulu (ES) 2023/...⁺, Direktīvu 2014/41/ES un Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, ko Padome izstrādājusi saskaņā ar 34. pantu Līgumā par Eiropas Savienību. Šo direktīvu piemēro arī lēmumiem un rīkojumiem, kas izdoti elektronisko pierādījumu vākšanas nolūkā, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, kurus dalībvalsts adresē fiziskai vai juridiskai personai, kas darbojas kā pakalpojumu sniedzēja juridiskais pārstāvis vai izraudzītais iedibinājums minētās dalībvalsts teritorijā.

⁺ OV: lūgums ievietot dokumentā PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) ietvertās regulas numuru.

3. Šī direktīva neskar valstu iestāžu pilnvaras saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem elektronisko pierādījumu krimināllietās iegūšanas nolūkā tieši vērsties pie pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir iedibināti to teritorijā.
4. Dalībvalstis 1. punktā izklāstīto mērķu nolūkā neuzliek pakalpojumu sniedzējiem pienākumus papildus tiem, kas izriet no šīs direktīvas, jo īpaši attiecībā uz izraudzīto iedibinājumu izraudzīšanos vai juridisko pārstāvju iecelšanu.
5. Šo direktīvu piemēro pakalpojumu sniedzējiem, kā tie definēti 2. panta 1) punktā, kuri piedāvā savus pakalpojumus Savienībā. To nepiemēro pakalpojumu sniedzējiem, kas iedibināti vienas dalībvalsts teritorijā un kas piedāvā pakalpojumus tikai minētās dalībvalsts teritorijā.

2. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz vienu vai vairākus šādu turpmāk minētu kategoriju pakalpojumus, izņemot finanšu pakalpojumus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK¹ 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā:
 - a) elektronisko sakaru pakalpojumi, kā definēts Direktīvas (ES) 2018/1972 2. panta 4. punktā;
 - b) interneta domēna nosaukumu un IP numerācijas pakalpojumi, piemēram, IP adreses piešķiršana, domēna nosaukuma reģistrēšanas, domēna nosaukuma reģistratora un ar domēna nosaukumu saistītie privātuma un starpniecības pakalpojumi;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

- c) citi informācijas sabiedrības pakalpojumi, kā minēts Direktīvas (ES) 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā un kas nodrošina:
 - i) iespēju to lietotājiem sazināties savā starpā vai
 - ii) iespēju glabāt vai citādā veidā apstrādāt datus to lietotāju vārdā, kuriem pakalpojums tiek sniegts, ar noteikumu, ka datu glabāšana ir lietotājam sniegtā pakalpojuma pamatelements;

2) “pakalpojumu piedāvāšana dalībvalsts teritorijā” ir:

- a) iespējas nodrošināšana fiziskām vai juridiskām personām dalībvalstī izmantot 1. punktā uzskaitītos pakalpojumus; un
- b) tādas būtiskas saiknes ar a) apakšpunktā minēto dalībvalsti esamība, kuras pamatā ir konkrēti faktiski kritēriji; uzskata, ka šāda būtiska saikne pastāv tad, ja pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts dalībvalstī vai — šāda iedibinājuma neesamības gadījumā — ja tam ir ievērojams skaits lietotāju attiecīgajā dalībvalstī, vai ja tā darbības ir vērstas uz attiecīgo dalībvalsti;

- 3) “pakalpojumu piedāvāšana Savienībā” ir:
- a) iespējas nodrošināšana fiziskām vai juridiskām personām dalībvalstī izmantot 1. punktā uzskaitītos pakalpojumus; un
 - b) tādas būtiskas saiknes ar a) apakšpunktā minēto dalībvalsti esamība, kuras pamatā ir konkrēti faktiski kritēriji; uzskata, ka šāda būtiska saikne pastāv tad, ja pakalpojuma sniedzējs ir iedibināts dalībvalstī vai — šāda iedibinājuma neesamības gadījumā — ja tam ir ievērojams skaits lietotāju vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai ja tā darbības ir vērstas uz vienu vai vairākām dalībvalstīm;
- 4) ”iedibinājums” ir vienība, kas faktiski veic saimniecisko darbību uz nenoteiktu laiku, izmantojot stabilu infrastruktūru, no kuras faktiski tiek veikta pakalpojumu sniegšanas darbība vai tiek pārvaldīta darījumdarbība;
- 5) “izraudzītais iedibinājums” ir iedibinājums ar juridiskas personas statusu, kuru rakstiski izraudzījies pakalpojumu sniedzējs, kas ir iedibināts dalībvalstī, kura piedalās šīs direktīvas 1. panta 2. punktā minētā juridiskā instrumenta īstenošanā 1. panta 1. punktā un 3. panta 1. punktā minētajos nolūkos;

- 6) “juridiskais pārstāvis” ir fiziska vai juridiska persona, kuru rakstiski iecēlis pakalpojumu sniedzējs, kas nav iedibināts dalībvalstī, kura piedalās 1. panta 2. punktā minētā juridiskā instrumenta īstenošanā 1. panta 1. punktā un 3. panta 1) punktā minētajos nolūkos.

3. pants

Izraudzītie iedibinājumi un juridiskie pārstāvji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā pakalpojumus Savienībā, izraugās vai ieceļ vismaz vienu adresātu, lai tas saņemtu, ievērotu un izpildītu lēmumus un rīkojumus, kuri ietilpst 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā (“1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošie lēmumi un rīkojumi”) un kurus izdevušas dalībvalstu kompetentās iestādes ar mērķi vākt pierādījumus kriminālprocesā:
 - a) attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kas ir iedibināti Savienībā un kam ir juridiskas personas statuss, dalībvalstis, kurās pakalpojumu sniedzēji ir iedibināti, nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji izraugās izraudzīto iedibinājumu vai izraudzītos iedibinājumus, kas ir atbildīgi par šā punkta ievaddaļā aprakstītajām darbībām;

- b) attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav iedibināti Savienībā ar juridiskas personas statusu, dalībvalstis nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā pakalpojumus to teritorijā, iecel juridisko pārstāvi vai juridiskos pārstāvjus, kas ir atbildīgi par šā punkta ievaddaļā aprakstītajām darbībām dalībvalstīs, kuras piedalās 1. panta 2. punktā minētajos instrumentos;
- c) attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kas ir iedibināti dalībvalstīs, kuras nepiedalās 1. panta 2. punktā minētajos instrumentos, dalībvalstis nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā pakalpojumus to teritorijā, iecel juridisko pārstāvi vai juridiskos pārstāvjus, kas ir atbildīgi par šā punkta ievaddaļā aprakstītajām darbībām dalībvalstīs, kuras piedalās šādos instrumentos.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie adresāti:

- a) ir iedibināti vai rezidē dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzēji piedāvā savus pakalpojumus, un
- b) tiem var piemērot izpildes procedūras.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošie lēmumi un rīkojumi tiek adresēti saskaņā ar šī panta 1. punktu minētajam nolūkam izraudzītajam iedibinājumam vai ieceltajam juridiskajam pārstāvim.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kuri ir iedibināti vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, piešķir saviem izraudzītajiem iedibinājumiem un juridiskajiem pārstāvjiem nepieciešamās pilnvaras un līdzekļus, lai tie varētu izpildīt 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no kādas dalībvalsts. Dalībvalstis arī pārliecinās, ka izraudzītie iedibinājumi, kas iedibināti to teritorijā, vai juridiskie pārstāvji, kas rezidē to teritorijā, ir saņēmuši no pakalpojumu sniedzējiem vajadzīgās pilnvaras un resursus, lai izpildītu minētos lēmumus un rīkojumus, kas saņemti no kādas dalībvalsts, un ka, saņemot minētos lēmumus un rīkojumus, tie sadarbojas ar kompetentajām iestādēm saskaņā ar piemērojamo tiesisko regulējumu.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka gan izraudzīto iedibinājumu vai juridisko pārstāvi, gan pakalpojumu sniedzēju var saukt pie solidāras atbildības, ja tie, saņemot 1. panta 2. punktā noteiktajā darbības jomā ietilpstošos lēmumus un rīkojumus, nepilda pienākumus, kas izriet no piemērojamā tiesiskā regulējuma, tā, ka katram no tiem var uzlikt sodu, ja jebkurš no tiem nepilda pienākumus. Proti, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējs vai izraudzītais iedibinājums, vai attiecīgā gadījumā juridiskais pārstāvis nevar attaisnot minēto pienākumu neizpildi ar to, ka trūkst atbilstīgu iekšējo procedūru starp pakalpojumu sniedzēju un izraudzīto iedibinājumu vai iecelto juridisko pārstāvi. Solidāro atbildību nepiemēro par tādām attiecīgi pakalpojumu sniedzēja, ieraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja darbībām vai bezdarbību, kas ir noziedzīgs nodarījums tajā dalībvalstī, kura uzliek sodu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējiem, kuri ... [30 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] piedāvā pakalpojumus Savienībā, sākot ar ... [36 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] ir pienākums izraudzīties izraudzītos iedibinājumus vai iecelt juridiskos pārstāvjus, un ka pakalpojumu sniedzējiem, kuri sāks piedāvāt pakalpojumus Savienībā pēc ... [30 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], ir pienākums izraudzīties izraudzītos iedibinājumus vai iecelt juridiskos pārstāvjus sešu mēnešu laikā no dienas, kad tie sāk piedāvāt pakalpojumus Savienībā.

4. pants

Paziņojumi un valodas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs pakalpojumu sniedzējs, kurš ir iedibināts vai piedāvā pakalpojumus to teritorijā, rakstiski paziņo dalībvalsts, kurā atrodas tā izraudzītais iedibinājums vai kurā rezidē tā juridiskais pārstāvis, centrālajai iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar 6. pantu, par minētā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja kontaktinformāciju, kā arī par jebkādam tās izmaiņām.

2. Paziņojumā, kas minēts 1. punktā, norāda Savienības oficiālo valodu vai valodas, kā minēts Padomes Regulā Nr. 1¹, kurās var vērsties pie juridiskā pārstāvja vai izraudzītās struktūras. Minētās valodas ietver vienu vai vairākas no oficiālajām valodām, kā noteikts tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā iedibināts izraudzītais iedibinājums vai rezidē juridiskais pārstāvis.
3. Ja pakalpojumu sniedzējs izraugās vairākus izraudzītos iedibinājumus vai ieceļ vairākus juridiskos pārstāvjus saskaņā ar 3. panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka šādi pakalpojumu sniedzēji šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā norāda minēto iedibinājumu vai juridisko pārstāvju izraudzīšanās vai iecelšanas teritoriālo tvērumu. Paziņojumā norāda Savienības vai dalībvalstu oficiālo valodu vai valodas, kurās var vērsties pie katra izraudzītā iedibinājuma vai juridiskā pārstāvja.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas tām paziņota saskaņā ar šo pantu, ir darīta publiski pieejama tam īpaši paredzētā Eiropas Tiesiskās sadarbības krimināllietās tīkla tīmekļa lapā. Dalībvalstis nodrošina, ka minētā informācija tiek regulāri atjaunināta. Šo informāciju var izplatīt tālāk, lai atvieglotu kompetento iestāžu piekļuvi.

¹ Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

5. pants

Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot 3. un 4. pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši. Dalībvalstis līdz ... [30 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] dara zināmus minētos noteikumus un pasākumus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē. Tāpat dalībvalstis katru gadu informē Komisiju par neatbilstīgiem pakalpojumu sniedzējiem, attiecīgajiem izpildes pasākumiem, kas pret tiem ir vērsti, un uzliktajiem sodiem.

6. pants

Centrālās iestādes

1. Saskaņā ar savām tiesību sistēmām dalībvalstis izraugās vienu vai vairākas centrālās iestādes, lai nodrošinātu to, ka šī direktīva tiek piemērota konsekventi un samērīgi.
2. Dalībvalstis informē Komisiju par centrālo iestādi vai centrālajām iestādēm, ko tās izraugās saskaņā ar 1. punktu. Komisija nosūta izraudzīto centrālo iestāžu sarakstu dalībvalstīm un dara to publiski pieejamu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka to centrālās iestādes veic koordināciju un sadarbojas cita ar citu un, attiecīgā gadījumā, ar Komisiju un ka centrālās iestādes sniedz visu atbilstošo informāciju un palīdzību cita citai, lai konsekventi un samērīgi piemērotu šo direktīvu. Šāda koordinācija, sadarbība un informācijas un palīdzības sniegšana īpaši attiecas uz izpildes pasākumiem.

7. pants

Transponēšana

1. Līdz ... [30 mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.
2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

8. pants
Izvērtēšana

Līdz ... [seši gadi no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija veic šīs direktīvas izvērtēšanu. Komisija izvērtējuma ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Izvērtēšanu veic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādņēm. Dalībvalstis Komisijai sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu minēto ziņojumu.

9. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

10. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*